

Soft City

Building Density
for Everyday Life

ZACHTE STAD

Densiteit, diversiteit en nabijheid in het leven van alledag

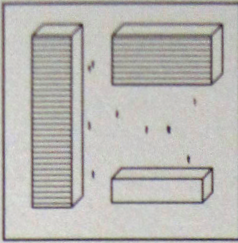
David Sim schreef het boek "Soft City: Building Density for Everyday Life", waarin hij de grote uitdagingen voor stedenbouwkundigen van de 21e eeuw beschrijft, en oplossingen en handvaten aanreikt om steden niet alleen efficiënter, maar vooral ook leefbaarder te maken voor de mensen die erin wonen en leven.

*Nederlandse titel : **Zachte stad** Densiteit, diversiteit en nabijheid in het leven van alledag.*

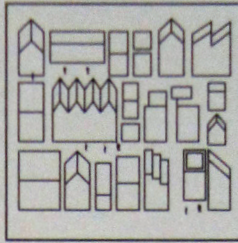
Het belangrijkste verschil tussen levensstandaard en levenskwaliteit is volgens mij dat levensstandaard neerkomt op het geld dat we hebben en hoe wij het uitgeven, terwijl levenskwaliteit gaat over de tijd die we hebben en hoe we die doorbrengen. Het ene gaat meer over kwantiteit, het andere over kwaliteit. Het ene gaat over spullen, het andere over ervaring. In plaats van manieren te vinden om ons meer dingen te kunnen veroorloven en te vergaren, zouden we eerder kunnen nadenken over betere manieren om onze kostbare tijd te besteden, ons leven te verlichten in plaats van het te belasten, en de dagelijkse spanningen en uitdagingen van werken, kinderen opvoeden, fit blijven, winkelen, het huis te runnen en met burens omgaan, te helpen veranderen in alledaagse genoegens.

Hoe de mogelijke verhuis van het VITAZ ziekenhuis uit het centrum van Sint-Niklaas frontaal botst met de principes van 'de zachte stad'

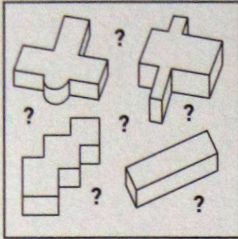

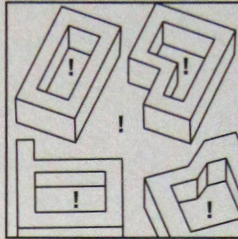
Van grootschalig

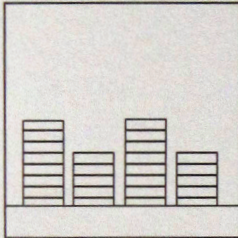
naar kleinschalig

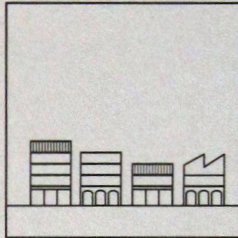
Van open ruimte

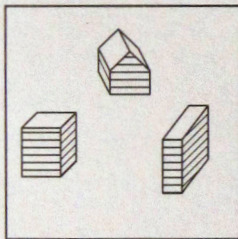
naar omsloten ruimte

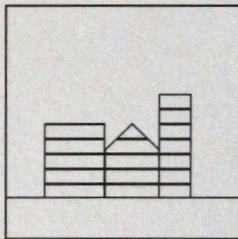
Van stapels

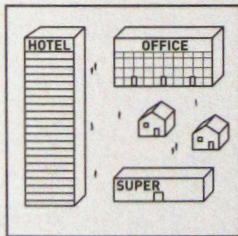
naar lagen

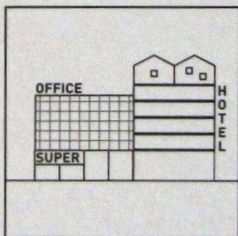
Van vrijstaand

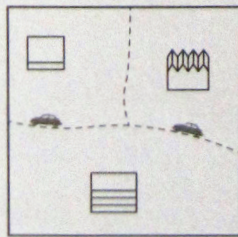
naar samengevoegd

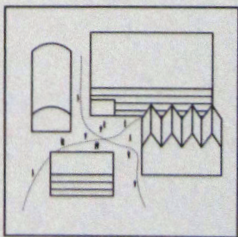
Van monofunctioneel

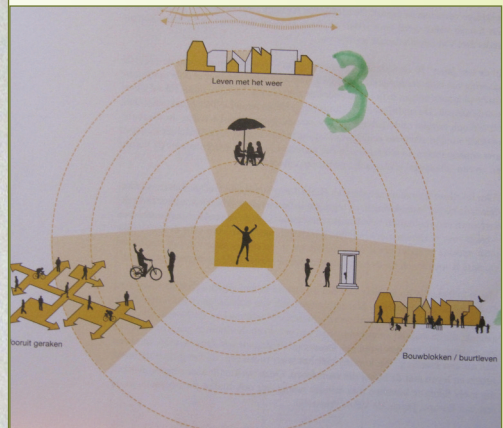
naar multifunctioneel

Van verspreid en berijdbaar

naar compact en bewandelbaar

Zachte stad. Densiteit, diversiteit en nabijheid, van David Sim (ISBN: 9 789 049 619 350), is een prachtige opvolger van **Leven tussen huizen**, (Jan Gehl, 1976).

Het is een voorbeeldenboek, vanuit een visie geschreven. Visie, daar ontbreekt het nog al te vaak aan in onze omgevingsplanning.

Het werk bestaat uit drie delen:

1. Bouwblokken. Buurtleven in een verstedelijkte wereld. .
2. Vooruit geraken. in een dichtgeslibde en verstedelijkt wereld.
3. Leven met het weer, in tijden van klimaatverandering.

Misschien wel de grootste uitdaging voor een goed leven is de fysieke scheiding van de verschillende onderdelen van ons dagelijks leven. **De stadsplanning in de tweede helft van de 20e eeuw heeft hier geen positieve rol in gespeeld, door verschillende functies uit elkaar te halen en te spreiden.** Het is moeilijk om lokaal te leven wanneer zoveel dingen die we nodig hebben en willen zo verspreid zijn. Het vrijstaande huis in de voorstad, het industrieterrein, het winkelcentrum buiten de stad, het kantorenpark, de onderwijscampus – ze liggen allemaal op verschillende plaatsen. De droom van een vredevol leven in buitenwijken, met de belofte van een rustige, groene en veilige omgeving, heeft een achilleshiel: er is een auto voor nodig, die zowel duur is in aankoop als in gebruik. Trouwens, niet iedereen kan autorijden (kinderen, bejaarden, zieken) en één huishouden kan er veel activiteiten op verschillende locaties op nahouden, zodat één auto misschien niet genoeg is. Wat belangrijker is voor de levenskwaliteit, is niet wat het autorijden kost in termen van geld en energie, maar wel wat het kost in tijd.

We verspillen zoveel tijd aan het reizen tussen behoeften en wensen, terwijl we andere, meer waardevolle kansen laten liggen om onszelf te verbinden met de plaatsen en mensen in onze onmiddellijke omgeving. Tijd is, in de breedste zin van het woord, rechtvaardig en radicaal democratisch, want on-

geacht rijkdom, gezondheid, etnische afkomst of opleiding heeft iedereen slechts 24 uur per dag om zijn leven te leiden. Nadat we alle dingen hebben gedaan die we moeten doen, blijft de tijd voor 'al het andere' over.

Kunnen we de fysieke omgeving van onze steden en dorpen, buurten en straten zo inrichten dat we meer tijd overhouden voor zinvolle dingen in ons leven? En kunnen we de tijd productiever maken, of in ieder geval het doorbrengen van die tijd comfortabeler en aangeneramer maken?

De meest voor de hand liggende manier om de huidige gefragmenteerde manier van leven te veranderen, is meer van de activiteiten die deel uitmaken van ons dagelijks leven op één plaats te concentreren, zodat we op één plaats kunnen wonen, werken, studeren, ontspannen, winkelen. **Dit zou onze dagelijkse transit-tijd aanzienlijk verminderen, wat ook een energie- en geldbesparing zou betekenen. We zouden letterlijk over meerdere uren per dag méér beschikken om te doen wat we willen.**

Beeld je even in dat het VITAZ ziekenhuis niet zou verhuizen naar de rand, maar in het centrum van Sint-Niklaas zou blijven. Beeld je in hoeveel verschil in tijd dat zou uitmaken van velen en niet zou verloren gaan aan reizen per auto of fiets of aan overstappen van trein op bussen. Hoeveel maatschappelijke 'tijdwinst' dit zou zijn en evenzeer winst aan vermeden broeikasgassen....

ABLLOvzw

